

Stará láska nerezaví jako inscenované vzpomínky seniorů

vydáno: 14.5.2022, Milan Líčka, i-divadlo.cz

Za tuhé doby covidové pandemie divadla dlouho nemohla hrát, a tak divadelníci hledali inspiraci i jinde. Tvůrci a herci Divadla Petra Bezruče ji našli v Domově s pečovatelskou službou v Bystřici nad Olší, kam získali přístup díky známosti s vedením a kde mohli rozmlouvat se seniory, kteří se jim po několikáté návštěvě otevřeli, o jejich životě, rodině, láskách a práci. Autor konceptu a režisér Jan Holec spolu s dramaturgyní Annou Smrčkovou vytvořili unikátní projekt ve formě multimediální výstavy, jakousi site specific, kterou umístili v nejvyšším patře Domu umění a instalovali ve spolupráci s touto institucí. Na ní diváky doprovázejí herci svými komentáři -v češtině i v těšínském nářečí-sestavenými ze vzpomínek seniorů, zpívají jejich písničky, sehrají malou etudu spojenou s charakterem seniora. Premiéra dokumentární inscenace, která bude přístupná ještě čtrnáct dnů, se uskutečnila 13. května.

Čtyřicet diváků ve skupinkách po osmi vystoupá po schodech do patra rozděleného do několika malých místností, vybavených podle návrhu autorky výpravy Pavly Kamanové. V první, černé místnosti podle komentáře Ondřeje Bretta a Dušana Urbana se ocitli hluboko v dole, musí si nasadit přilby, a vyslechnou zprávu doprovázenou projekcemi o obci Louky a devastaci krajiny, která se propadla o desítky metrů, vznikly rybníky a násypy hlušiny, byla navýšena i železniční trať. V druhé místnosti vybavené můstkem a obřími nádobami s fotografiemi na jejich dně vyslechnou z úst Markéty Matulové vzpomínky na život a lásku ženy, která žila v krásné obci později zničené dolováním, Jáchym Kučera zase vypráví životní příběh jeřábníka z Trineckých železáren.

Ve třetí místnosti s modelem fary diváci sledují životní příběh kostelníčky, pomocnice na faře a v kostele tlumočený Barborou Křupkovou a drama dvou potrhých náboženských fanatiků číhajících na ženštiny svádějící muže, sugestivně zahrané Vojtěchem Johaníkem a Václavem Švarcem. Ve čtvrté místnosti Markéta Haroková a Yvona Stolařová vyprávějí příběh ženy, jíž zemřel milovaný manžel a ona kvůli tomu, že měla covid, nemohla ani jít na pohřeb, k tomu pohostí návštěvníky bábovkou a čajem, a v páté místnosti Jakub Burýšek a Julie Goetzová rozebírají nesmyslnost názvu Olše pro řeku Olzu a líčí příběh sestry dirigenta, který zůstal v emigraci, takže ona musela skončit s učitelováním a nastoupila do porodnice, kde pak pracovala ráda. Všechny příběhy jsou doprovázeny fotografiemi těch, o nichž se vypravuje, a jejich blízkých, které vytvořil Petr Hrubeš.

Divák vychází z expozice po hodině a čtvrti zavalen zážitky a dojmy z inscenace STARÁ LÁSKA NEREZAVÍ plné vzpomínek obyvatel Domova na jejich životy, prožité většinou v hornické krajině a zčásti v obcích, které už nejsou, na životy naplněné rodinou, prací a především láskou, která přetrvává. Je naplněn poznáním, že ve vyprávěných příbězích zažil něco zvláštního a důvěrného, něco co se předává jen přátelům a dobrým známým. Za sugestivní dojem z této dokumentární inscenace patří dík jejím tvůrcům a všem zúčastněným hercům.